

Наше, Госпожи, супруги нашей, и господъ чадъ нашихъ, и за отпущеніе грѣховъ Нашихъ почившихъ родителей.

Все вышеписанное утверждено нами.

Мы Іоаннъ Антіохъ Константинъ Воевода.

Грамоту сю удостовѣряютъ:

Княжества нашего прелюбезный братъ, Іоаннъ Димитрій Всевода.

За симъ Бояре наши.

Великій Дворникъ дольней земли господинъ Василій Костакіевъ.

Великій Дворникъ вышней земли Господинъ Димитрій Апостоль.

Сучавскій Градопачальникъ и Гетманъ, господинъ Лупулъ Богданъ.

Великій Постельничій г. Манолаки.

Великій Спафарій, господинъ Михаилъ Раковица.

Великій Чашникъ господинъ Чокориакъ.

Великій Вестіарій, господинъ Георгій.

Великій Столъникъ, господинъ Илья.

Великій Комисъ, господинъ Стефанъ Черкесъ.

Меделничаръ, господинъ Іоанинъ.

Ключаръ, господинъ Давидъ.

Сердаръ, господинъ Константинъ.

Сулжаръ, господинъ Ивашко.

Житничаръ, господинъ Сандулъ Крупински.

Притомъ и всѣ наши большиe и малые Бояре.

По смерти-же *Нашей* и концъ княженія *Нашего*,
кого Господь Богъ назначить быть на *Нашемъ* престолѣ
княземъ Молдавіи, кого либо изъ *Нашихъ* чадъ, или
другаго, то таковыj да не нарушитъ *Нашъ* дарь и
устройство вышесказанного Святаго монастыря. Поку-